

Spor o Volyňskou genocidu s Polskem je opět problémem v jejich vazbách

 lipovylis.cz/wordpress/spor-o-volynskou-genocidu-s-polskem-je-opet-problemem-v-jejich-vazbach

David Z Moravy

5. září 2024

Andrew Korybko

Poláci se obávají, že jejich elita prodá oběti volyňské genocidy Ukrajině z arogantních geopolitických a ekonomických důvodů, které povedou k vybití tohoto zločinu z dob druhé světové války.

Ukrajina nemá reálnou šanci v brzké době vstoupit do EU, protože nesplňuje kritéria bloku, ale nečekaně se objevila další překážka, a tou je spor o Volyňskou genocidu s Polskem. Kyjev odmítá uznat vyvraždění více než 100 000 etnických Poláků v tomto regionu a východní Galicii z dob druhé světové války jako genocidu a tahá za hlavu s exhumací ostatků obětí. Toto téma se katapultovalo zpět do popředí jejich vazeb po provokativních komentářích ministra zahraničí z minulého týdne.

„Kuleba přirovnal ukrajinskou genocidu Poláků k polskému násilnému přesídlení Ukrajinců“, když se pokoušel odklonit se od otázky na toto téma, což vyvolalo rozhořčení tolika Poláků, že se jejich Německem podporovaný ukrajinskofilský premiér cítil nucen odsoudit to, co řekl. Tusk to označil za „jednoznačně negativní“ a zavázal se, že „Ukrajina, tak či onak, bude muset splnit polská očekávání“ v této otázce.

Ironií však je, že Tusk dohlížel na podepsání polsko-ukrajinského bezpečnostního paktu v létě, který obsahoval kontroverzní klauzuli o standardizaci jejich historických osnov, což bylo v té době analyzováno jako naznačující, že Polsko plánovalo zabít genocidu, kterou si každoročně připomíná. Jediný důvod, proč nyní požaduje

historickou spravedlnost, je ten, že se obává, že pokus zamést věc pod koberec po vyjádření Kuleby by mohl poškodit jeho stranu před prezidentskými volbami v příštím roce.

Předseda Sejmu Holownia, jehož strana je součástí vládnoucí liberálně-globalistické koalice, řekl, čeho Tusk z výše uvedených „politicky korektních“ důvodů není schopen, když prohlásil , že Ukrajina by se měla stále stát členem EU, i když předtím nevyřešila spor o Volyňskou genocidu. . Místo toho navrhl, aby o tom pokračovali v rozhovorech „v bezpečném ekosystému Evropské unie“. Jeho názory jsou nepopulární a reprezentují ukrajinské okraje, i když se tato síla od roku 2022 stala velmi vlivnou.

Ukrajina pravděpodobně nesplní požadavky Polska poté, co se Zelenskij počátkem tohoto roku rozhodl tiše oživit krátkodobé územní nároky „Ukrajinské lidové republiky“ jako součást ultranacionalistického tlaku uprostřed rostoucího odporu proti násilným odvodům a pokračujícím ztrátám na Donbasu. Ačkoli to bylo s úmyslem shromáždit obyvatelstvo proti Rusku, tato někdejší entita si také vznesla nárok na území dnešního Polska, odkud byly její koetniky později násilně přesídleny, jak je vysvětleno zde .

„Operaci Visla“ také zmínil Kuleba ve své dříve citované odbočce, když byl tázán na Volyňskou genocidu. Historická paměť nároků Ukrajiny na tato území v rámci hranic Polska po druhé světové válce je nyní čerstvá v myslích jejích lidí, a poté, co „přijali“ „etnické čistky“ tamních obyvatel (jak to vidí oni), jsou nyní méně pravděpodobné, že „přijme“ odpovědnost za volyňskou genocidu. To by znamenalo vyvrácení současného ukrajinského nacionalismu.

Radikální myšlenkový směr , který převládá, považuje „Organizaci ukrajinských nacionalistů“ a jejich „Ukrajinskou povstaleckou armádu“ za „bojovníky za svobodu“, ale Polsko je považuje za teroristy kvůli jejich zločinům v meziválečném období a druhé světové válce. . Z pohledu Kyjeva však bojovali za „svobodu od

polské okupace“ poté, co Varšava ovládla „Západoukrajinskou lidovou republiku“ a severozápadní část „Ukrajinské lidové republiky“.

Polsko získalo tato území po polsko-bolševické válce a považovalo je za oprávněně svá, protože se považovalo za dědice polsko-litevského společenství, které jim vládlo. Výsledkem těchto rozdílných názorů bylo, že se někteří Ukrajinci uchýlili k terorismu ve jménu „národního osvobození“, zatímco Druhá polská republika odpověděla násilnou „pacifikační“ kampaní. Tento vývoj pak připravil půdu pro Volyňskou genocidu během druhé světové války.

V souladu s tím se pohled každé strany na toto stal nedílnou součástí jejich moderních národních identit, čímž se stal sporem s nulovým součtem, protože jedna strana se musí vzdát, aby jej vyřešila. Žádná střední cesta není možná, a zatímco Polsko drží všechny karty a je tedy schopno tento spor donekonečna udržovat, dokud Ukrajina neustoupí svým požadavkům, arogantní geopolitické a ekonomické úvahy pravděpodobně ovlivní jeho elitu, aby se místo toho vzdala požadavkům Ukrajiny.

V tom tkví důvod, proč se mnoho Poláků obává, že se tento problém katapultuje zpět do popředí jejich vztahů, protože se obávají, že jejich elita z těchto důvodů zaprodá oběti volyňské genocidy. Tusk právě teď mluví tvrdě, zatímco všichni jsou tak rozzuřeni, ale dříve zmíněná klauzule, kterou souhlasil se začleněním do polsko-ukrajinského bezpečnostního paktu z letošního léta o standardizaci jejich historických osnov, naznačuje, že to nemyslí vážně s tím, aby Ukrajinu držel mimo EU. tento problém.

Jak bylo napsáno v úvodu, tato země nemá reálnou šanci se v nejbližší době k bloku připojit, ale tato debata a populární podezření o možné zradě jejich elit na obětech volyňské genocidy hovoří o tom, jak citlivá je tato otázka v polské společnosti obecně. Tusk však za to nemůže tak úplně, protože jeho (velmi nedokonalí) konzervativně-

nacionalističtí předchůdci mohli podmínit vojenskou a ekonomickou pomoc Ukrajině tím, že tento spor nejprve vyřeší za podmínek Polska.

Nikdy o tom ani neuvažovali, protože byli zaslepeni arogantními geopolitickými a ekonomickými ohledy stejně jako jejich liberálně-globalističtí nástupci, přestože tito nyní předstírají vlastenectví pouze kvůli domácímu tlaku před prezidentskými volbami v příštím roce. Polský lid se proto nemůže spoléhat na žádnou ze dvou předních stran své země, aby hájila historickou spravedlnost ve sporu o volyňskou genocidu, čehož si je Ukrajina velmi dobře vědoma, a proto by se nakonec mohla prosadit.

Continue Reading

[Previous Nejnovější skandál Russiagate má za cíl zdiskreditovat Alt-Media a Trumpa](#)